

Arvefæsteafgifter og deslige saavel som Indtægterne af dens Jorder, behøves til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaarden ved Renterne af samme for Fremtiden kan vedligeholdes i fuldkommen god Stand og Kirken opfylde sine øvrige Forpligtelser. Derimod foreskrives i nærværende Lovforslags § 3 tillige, at der ogsaa skal fradrages Afløsningssummerne, hvad det vilde koste straks at sætte Kirken i dens nuværende Skikkelse i fuldstændig god Stand. Det forekommer mig imidlertid meget naturligt, at der ogsaa tages dette Hensyn ved Afløsningssummen. Det er jo nemlig saa, at naar en Kirke viser sig at være for lille, og man har begyndt paa Konstatering af, at den er for lille, idet Kirkesynet Aar efter Aar i de foreskrevne 3 Aar skønner dette, saa vilde ellers nødvendige Vedligeholdelsesarbejder ganske naturligt i dette Tidsrum blive udsatte. Kirkesynet vil ikke, samtidig med at det første Aar, andet Aar osv. fastslaar, at Kirken er for lille, og at man altsaa, naar de 3 Aar ere gaaede, vil komme til den ny Ordning, forlange betydelige Vedligeholdelsesarbejder, som ellers under normale Forhold nu maatte udføres, men som dog kunne undværes, naar man ved, at om faa Aar kommer man til en ny Ordning. Og der vil jo i og for sig ikke være nogen Rimelighed i at give Kirketiendejeren denne Gevinst. Man vil ved Konstatering af Afløsningssummen sige: I de forløbne 3 Aar vilde der ellers være paaløbet de og de Udgifter, det og det maaske større Vedligeholdelsesarbejde vilde have været at udføre, og det tages der saa Hensyn til nu ved den endelige Konstatering af Afløsningssummen.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Matzen) mente, at i visse Tilfælde burde det være Staten, som overtog den hele Udvidelse. Naa, det vil jo dog aldrig kunne konstateres, hvor megen særlig Fortjeneste Staten har haft af disse Kirker derved, at der ikke i sin Tid blev foreskrevet ogsaa denne Betingelse, at de i sin Tid kunde komme til at udvide Kirken. Her foreslaas det jo, at Staten i alle Tilfælde, naar Kirken ikke selv kan overkomme det af sin Kapital, overtager Halvdelen, og det er dog egentlig, synes jeg, et godt og et rundeligt Tilbud fra Statens Side.

I øvrigt skal jeg kun gentage min Tak for den velvillige Behandling, Lovforslaget har nydt. De Smaaændringer, der her ere fremkomne, vise jo sikkert, at det eventuelle Udvalg let vil kunne komme til Enighed.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Johnsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Telegrafbygning i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3473).

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Der var en Bemærkning, jeg glemte at gøre ved Lovforslagets Forelæggelse, og som jeg derfor ønsker at fremsætte allerede nu ved Forhandlingens Begyndelse. Jeg har ikke overset, at Fler-tallet i det Udvalg, der i forrige Samling var nedsat om denne Sag, i den ved Samlingens Slutning afgivne Beretning har udtalt, at det har ment, at Spørgsmaalet om Postvæsenets delvise Flytning fra Købmagergade til Hovedbanen eller Boulevardbanen burde tages op til Overvejelse, og jeg har ogsaa gjort dette Spørgsmaal til Genstand for Overvejelse siden da. Jeg har imidlertid ikke i saa Henseende kunnet komme til noget andet Resultat end det, hvortil mine Forgængere ere komne. Det er jo nemlig et Spørgsmaal, som tidligere har været under Overvejelse indenfor Administrationen. Jeg oplyste ved Begyndelsen af 1ste Behandling af denne Sag her i Tinget i Fjor, (se Landstingstidenden Sp. 1292 ff.) at der har været nedsat Kommissioner til Behandling af dette Spørgsmaal, dels af min Forgænger i 1897, en Kommission, der sad i 3 Aar, tror jeg, dels af min Forgænger i 1900, en Kommission, der havde et noget mindre Omfang end den første. Men det blev Resultatet af begge disse Kommissioners Overvejelse — det tror jeg at turde sige, saa vidt man kender det —, at Postvæsenet burde blive, hvor det var, og Telegrafvæsenet maatte flytte. Nu er det ganske vist, at man siden da har faaet Loven om Flytning af Københavns